

коли чекаємо :

години капають із дерева
дупластого, що пальцем підпирає
зливу.

коли кохаємось :

мій дотик — мов огонь загублений в соломі
твій стан — мов неугавне розгинання очерету
мої уста — мов ледь дозріла шкірка персика
і твої перса — мов сполохані два соболі.

коли прощаємось :

між нами ніч
повільно сліпне у совиному
дуплі.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».